

KANSAN PELOTTELEMISTA PORVARISTON KAUHJUTUILLA

Kapitalistien lehdet „Retsh” etunenässään tekevät kaikkensa kansan pelottelemiseksi „anarkian” aaveella. Ei mene päivääkään, ettei „Retsh” huutaisi anarkiasta, paisuttelisi erinäisiä, aivan vähäpätöisiä järjestyksen rikkomistapauksia koskevia tiedotuksia ja huhuja, pelottelisi kansaa säikähtyneen porvarin keksimällä aaveella.

„Retshin” ja kapitalistien muiden lehtien perässä laahustavat narodnikkien (muun muassa eserrien) ja menshevikkien lehdet, jotka ovat antaneet säikäyttää itsensä. „Pietarin työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston Tiedonantaja”, jonka johtomiehet tällä haavaa kuuluvat noihin puolueisiin, on tämänpäiväisessä pääkirjoituksessa asettunut lopullisesti „porvariston kauhujuttujen” levittäjien kannalle ja päätenyt puheissaan seuraavanlaiseen... kuinka sen nyt lievemmin sanoisi?.. ilmeisen liioiteltuun lausuntoon:

„Armeija rappeutuu. Paikka paikoin anastetaan mielivaltaisesti maita, hävitetään ja ryöstetään karjaa ja kalustoa. Omavaltaisuus lisääntyy”...

Omavaltaisuudella narodnikit ja menshevikit, s.o. pikkuporvariston puolueet, tarkoittavat muun muassa sitä, kun talonpojat Perustavaa kokousta odottamatta ovat eri paikkakunnilla ottaneet huostaansa kaiken maan. Juuri tuon pelättimen („omavaltaisuuden”) ministeri Shingarjov esitti, kuten tunnettua, kuulussa sähköessään, joka aikoi- naan julkaistiin kaikissa lehdissä (ks. „Pravdan” 33. numeroa)*.

* Ks. tätä osaa, s. 118. *Toim.*

Omavaltaisuutta, anarkiaa... miten kauheita sanoja! Mutta miettiköönpä *ajattelemaan* vaivautuva narodnikki tai menshevikki hiukan seuraavaa kysymystä:

Ennen vallankumousta maat olivat tilanherrain käsissä. Sitä *ei* nimitetty anarkiaksi. Entä mihin *se* johti? Romahdukseen kautta linjan, „anarkiaan” sanan varsinaisessa merkityksessä, t.s. siihen, että maa joutui täydelliseen raptiotilaan, että väestön valtaosa joutui taloudelliseen häviöön ja tuhoon.

Onko siitä *muuta* ulospääsyä kuin väestön *valtaosan* tarmokkuus, aloitteellisuus ja päättäväisyys? On selvää, ettei ole.

Mikä on siis yhteenveto?

1) Tsaarin kannattajat puolustavat tilanherrojen kaikkivaltiota maaseudulla ja kaiken maan jättämistä näille. Siitä todella aiheutunutta „anarkiaa” he *eivät* pelkää.

2) Kadetti Shingarjov, joka edustaa kaikkia kapitalisteja ja tilanherroja (pienää tsaarin kannattajain ryhmää lukuunottamatta), kannattaa „volostien elintarvikekomiteain alaisia maanomistajain sovittelukamareita vapaaehtoisen sopimuksen aikaansaamiseksi maanviljelijäin ja maanomistajain kesken” (ks. hänen sähkösanomaansa). Pikku-porvarilliset poliitikot — narodnikit ja menshevikit — seuraavat tosiasiallisesti Shingarjovia neuvoessaan talonpoikia „odottamaan” Perustavaa kokousta ja nimittäessään paikkakunnilla talonpoikain itsensä toimeksippanemaa vii-pymätöntä maiden konfiskointia „anarkiaksi”.

3) Proletariaatin puolue („bolshevikit”) kannattaa sitä, että talonpojat ottavat paikkakunnilla vii-pymättä maat haltuunsa, ja kehottaa suorittamaan sen mahdollisimman järjestyneesti. Me emme katso tätä „anarkiaksi”, sillä juuri tällainen ratkaisu ja vain tällainen ratkaisu on paikallisen väestön *enemmistön* tahdon mukainen ratkaisu.

Mistä ajoista lähtien enemmistön tahdon mukaista ratkaisua on alettu nimittää „anarkiaksi”? Eikö olisi oikeampaa nimittää anarkiaksi *vähemmistön* tahdon mukaista ratkaisua, jota ehdottavat eri muodoissa *sekä* tsaarin kannattajat *että* Shingarjov?

Kun Shingarjov haluaa pakottaa talonpojat „sopimaan” „vapaaehtoisesti” tilanherrojen kanssa, niin se on asian ratkaisemista vähemmistön tahdon mukaisesti, sillä Venäjällä on pyörein luvuin 300 talonpoikaisperhettä yhtä suur-

tilanherran perhettä kohti. Jos kehotan kolmeasataa perhettä „sopimaan” „vapaaehtoisesti” yhden suurriistäjän perheen kanssa, niin ehdotan vähemmistölle edullista ratkaisua, anarkistista ratkaisua.

Huutamalla „anarkiasta” te, herrat kapitalistit, peittelette sitä, että te puolustatte yhden etuja kolmeasataa vastaan. Sellainen on asian olemus.

Esitetään vastaväite: mutta te sen sijaan haluatte, että asian ratkaisee paikallinen väestö yksin, Perustavaa kokousta odottamatta! sehän juuri onkin anarkiaa!

Vastaamme: entä mitä Shingarjov haluaa? Samaten sitä, että asian ratkaisee paikallinen väestö (talonpojat tekevät „vapaaehtoisen sopimuksen” tilanherrojen kanssa), samaten Perustavaa kokousta odottamatta!

Tässä suhteessa meidän ja Shingarjovin välillä ei ole mitään eroa: me kummatkin kannatamme sitä, että lopullisesti asian ratkaisee Perustava kokous ja että ennakoita sen ratkaisee — sekä toteuttaa käytännössä — paikallinen väestö. Meidän ja Shingarjovin välillä on vain se ero, että me sanomme: 300 päättää ja 1 alistukoon; mutta Shingarjov sanoo: kun 300 päättää, niin se on „omavaltaisuutta”, „sopikoot” 300 yhden kanssa.

Kuinka syvälle narodnikkien ja menshevikkien onkaan pitänyt vajota, kun he auttavat Shingarjoveja ja kumpp. porvarillisten kauhujuttujen levittämisessä.

Kansan pelkääminen — juuri se ohjaa noita kauhu- ja hirmujuttujen johtajia.

Kansaa ei tarvitse pelätä. Työläisten ja talonpoikain enemmistön löytämä ratkaisu *ei* ole anarkiaa. Sellainen ratkaisu on ainoa, joka voi taata demokratian yleensä ja varsinkin menestyksen niiden keinojen etsimisessä, joiden avulla selviydytään rappiotilasta.

Kirjoitettu toukokuun 3 (16) pnä 1917

*Julkaistu toukokuun 17 (4) pnä 1917.
„Pravda” lehdessä 48. numerossa*

*Julkaistaan lehdessä
tekstin mukaan*